

افتتاح بزرگترین یالایشگاه نفت سنگین جهان در بندرعباس...

در چهارم مرداد ماه 1376 بزرگ‌ترین پالایشگاه نفت سنگین جهان در بندرعباس که از مرحله طراحی تا ساخت و نصب تجهیزات آن، توسط متخصصان و کارشناسان داخلی صورت گرفته بود به بهره‌برداری رسید. این پالایشگاه از جمله طرح‌های مهم صنعت نفت کشور بوده و برای بالا بردن ظرفیت تولید فرآورده‌های نفتی در کشور و تامین مصارف داخلی و صدور بخشی از آن به خارج طرح ریزی شده است. ظرفیت این پالایشگاه با اشتغال زایی 1200 نفر، بیش از 230 هزار بشکه در روز می‌باشد. اجرای عملیات طرح عظیم آب‌رسانی از دریا به پالایشگاه به طور جداگانه و همزمان با عملیات اجرایی پالایشگاه با استفاده از امکانات گسترده صنعت نفت از جمله ویژگی‌های احداث آن می‌باشد که برای اولین بار در نوع خود صورت گرفته است.

دیدار مسئولان ایرانی با مدیرکل سازمان ملل پس از قبول قطعنامه 598 (1367ش)

دبیرکل سازمان ملل متحد به محض دریافت پذیرش رسمی قطعنامه 598 از سوی ایران، به تلاش وسیعی دست زد و پس از مشورت با اعضای شورای امنیت، رسماً از وزرای خارجه ایران و عراق دعوت کرد به منظور انجام مذاکرات مربوط به اجرای قطعنامه، بلافاصله به نیویورک سفر کنند تا از سوم مرداد 1367ش، ملاقات‌ها و مذاکرات لازم صورت گیرد. از این رو هیئتی در رأس وزیر وقت امور خارجه ایران در دوم مرداد راهی نیویورک گردید و پس از دیدار و گفتگو با رئیس شورای امنیت، مذاکرات خود را با دبیرکل سازمان ملل متحد آغاز کرد. این مذاکرات که جهت تعیین روز و شرایط آتش‌بس به اجرا درمی‌آمد، در حالی صورت گرفت که روز قبل از آن، منافقین با حمایت ارتش عراق از مرز منطقه غرب گذشته و به اسلام‌آباد وارد شده بودند و به سمت کرمانشاه پیشروی می‌کردند. سرانجام پس از ده جلسه دیدار و گفتگوی هیئت ایرانی با دبیر کل سازمان ملل در مورد زمان آتش‌بس و عقب‌نشینی دو طرف به مرزهای بین‌المللی، اقدامات نهایی صورت گرفت. به این ترتیب در 29 مرداد 1367ش برابر با 20 اوت 1988م آتش‌بس به طور رسمی برقرار شد.

پیر کورنی، نخستین شاعر دراماتیک و داستانی قرن هفدهم، در ۱۰ مارس ۱۶۰۶م در شهر روان فرانسه به‌زwnj& نامد. وی پس از پایان تحصیلات خود، ابتدا به شغل وکالت دعاوی پرداخت و پس از چندی به نمایش& نامه& نویسی روی آورد. کورنی بعدها ساکن پاریس شد و زندگی خود را با سختی ادامه داد؛ با این حال از کار دست نکشید و به نوشتن ادامه داد. پیر کورنی به نمایش& نامه& نویسی علاقه بسیار داشت و در این کار تا آنجا پیشرفت کرد که بعدها پدر نمایش& نامه& نویسی فرانسه و بنیان& گذار تئاتر کلاسیک در این کشور لقب گرفت. کورنی در اشعارش زبانی ساده و روان را به& zwnj& کار می& گرفت و به& zwnj& همین دلیل بسیاری از اشعار او به& zwnj& صورت پند در میان مردم فرانسه رواج یافته است. کورنی در نمایش& نامه& های خود در پی توصیف روح بشر بود و نمایش روح بشر را جای& رگزين نمایش ظواهر و افعال و حرکات نمود. وی موضوع نمایش& نامه& های خود را از اساطیر و تاریخ می& گرفت. قهرمانان آثار او از معیار عادی زندگی فراتر رفته، انسان& های شجاع و بشردوست هستند و قدرت اراده و غرور و عقل را تا حد فوق بشر ارائه می& دهند. این صفات اخلاقی در آثار کورنی، با غریزه، احساس و سرشت آدمی به کشمکش می& پردازند. کورنی در نمایش& نامه& هایش به& zwnj& جای اظهار ناتوانی و سستی در برابر سرنوشت، آزادی بشر و قدرت اراده او را ترسیم می& کرد و انسان برتر و دست& zwnj& یابی به اعتلای بشری را می& ستود. کورنی یک شاعر دراماتیک است گرچه چند نمایش& نامه& کم‌دی نیز نوشته است ولی شهرت او بیش& zwnj& تر در تراژدی می& باشد. او درحقیقت، تراژدی و حتی تئاتر کلاسیک جدید را خلق کرد و خود او آن را به جایی رساند که برخی از آثارش در رأس اشعار دراماتیک زبان فرانسه قرار گرفته& اند. کورنی به& zwnj& سبب خلق شخصیت& های بزرگ و خصوصیت& های عالی تراژدی و به& zwnj& سبب عظمت سبک انشاء، شخصیتی برجسته و ممتاز به& zwnj& شمار می& آید. هم& رلین تراژدی& های کورنی که غالباً شهرت جهانی دارند از عالی& ترین نمونه& های ادبیات کلاسیک جهان محسوب می& شدند. با این حال، کورنی در اواخر عمر در تهی& رلین& دست‌ی و گمنامی در ۲۶ ژوئیه ۱۶۸۶م در سن هشتاد سالگی درگذشت. اما بعدها با ساخت فیلم و تئاتر از آثار او، شهرت کورنی فراگیر شد.

"هوراس"، "سید" و "پولیوکت" از آثار مشهور اوست.
تولد "جورج برنارد شاو" نویسنده مشهور ایرلندی (1856م)

جورج برنارد شاو نویسنده معروف ایرلندی، در 26 ژوئیه 1856م در خانواده‌ای فقیر در دوبلین متولد شد. برنارد در تحصیل شاگرد منظمی نبود، اما در خانه و نزد مادرش آموزش عمیقی در موسیقی یافت و در موزه شهر نیز نقاشی آموخت. وی در 20 سالگی راهی لندن شد و سال‌های اولیه را در تنگ‌دستی گذراند. برنارد شاو در ابتدا به مقاله‌نویسی روزنامه روی آورد. تا این‌که در سال 1879م به نوشتن داستان و نمایش‌نامه پرداخت و در آن‌ها رنج و درد و تیرگی باطن جامعه خود را نشان داد. برنارد شاو پس از نگارش چند رمان، تصمیم به چاپ آن‌ها گرفت ولی ناشری برای آن پیدا نکرد. در این مدت به روزنامه‌نگاری، سرودن شعر و پیوستن به دسته‌های سیاسی مشغول شد و کم‌کم با آثار ادبی و نظریه‌های فلاسفه آشنایی یافت. برنارد شاو از سال 1885م و به دنبال همکاری با روزنامه‌ها و هفته‌نامه‌ها به شهرت دست یافت و با اجرای نمایش‌نامه سرباز شکلاتی در سال 1893 در آمریکا، شهرتی فراوان پیدا کرد. وی پس از بهبود اوضاع مالی، سفرهایی به دور دنیا نمود و آثار قلمی فراوانی از خود به جای نهاد. شیوه نگارش برنارد شاو، شیوه‌ای مستقیم بابیانی روشن و صریح و دارای قدرت کلام است. بیان اندیشه‌ها و مباحث خاص او، عاری از سنگینی خطابه‌ای یا دفاعی است. ذوق، خیال‌انگیزی، روح بذله‌گویی و طنزپردازی بر نوشته‌هایش غلبه دارد و در عین حال، با فصاحت همراه است. دیباچه‌های آثار نمایشی شاو، غالباً بسیار مهم و دارای مفاهیم عمیق و اندیشه‌های آزادی‌خواهانه است. شاو متفکری است که در زمان خود، بیش از دیگران مورد انتقاد و عیجوی قرار گرفته، اما پیوسته توانسته است از استعداد شگرف خود در حاضر جوابی، استفاده کند و با پاسخ‌های قاطعی به رقیبان جواب دهد که گاه با سخنان تلخ و گزنده همراه بوده است. برنارد شاو را مرد قرن خود به شمار آورده‌اند. وی دارای بهره هوشی بالا از عادی و معرفتی در همه زمینه‌ها و نبوغ و قریحه‌ای بزرگ داشت. استعداد او در شوخی و به مسخره گرفتن همه چیز، حتی به نمایش‌نامه‌هایی که حاوی افکار جدی بود، جاذبه‌ای دلپسند و سرگرم‌کننده می‌بخشید. شاو پیوسته می‌خواست که عامه مردم را به فکر وادارد و در تربیت آنان قدم پیش گذارد. برنارد شاو در سال 1925م موفق به اخذ جایزه ادبی نوبل گردید و این جایزه باعث نفوذ فراوان وی در میان مردم و مقامات شد. برنارد شاو، علاقه خاصی به دین اسلام داشت و بارها در نوشته‌های خود به بزرگی و اهمیت این آیین پاک اعتراف کرده است. آثار برنارد شاو شامل بیش از 5 نمایش‌نامه است با ارزش‌های متفاوت و چندین رمان و مقاله‌ها و رساله‌های فراوان درباره اقتصاد و سیاست عصر و نقدهایی درباره موسیقی و تئاتر، نمایش‌نامه‌ها، اشعار یا از نوع کمدی است یا تراژدی که مایه‌ای از کمدی دارد. بعضی نمایش‌نامه‌ها عبارتند از: شغل بانو وارن، مرد سرنوشت، بشر و حقوق بشر، کاترین بزرگ و ژاندارک مقدس. جنگ جهانی دوم و مرگ همسر و دوستان قدیم موجب تیرگی سال‌های آخر زندگی برنارد شاو شد، اما او همچنان به کار ادامه داد و لحظه‌ای از کنجکاوای درباره چیزهای تازه دست برنداشت تا اینکه سرانجام در دوم نوامبر 1950 در 94 سالگی درگذشت.